

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

De horrendo facinore à quibusdam seruis fugitiuis ad ipsum magnae
Ecclesiae altare suscepto, & priore congregato contra Nestorium Ephesi
Concilio. Cap. XXXIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

Commentariorum in epistolam Pauli ad Romanos conscriptorum, hanc rem pluribus discutit, dum explicat causam, cur Maria Deipara dicta sit. Itaque Nestorius videtur veterum lucubrations penitus ignorare: & ob eam causam hanc vocem Deiparam, vti dixi, duntaxat infectatur. Nam quod non dicit, Christum hominem solum esse, sicut Photinus & Paulus Samosatenus, quodque non subsistentem Dei verbi personam tollit, sed eum in Trinitate subsistere, & in eius essentia inesse confiteretur, quod denique ei essentiam non adimit, sicut Photinus & Samosatenus (idem etiam Manichæi, & Montanistæ asserere non dubitabant) ex concionibus ab ipso editis satis constare poterit. Verum quanquam Nestorium partim ex libris eius quos legerim, partim ex necessariorum illius sermone ita sensisse comperio, tamen inanis eius & stulta doctrina non parum vniuersum orbem terrarum conturbauit.

De horrendo facinore à quibusdam seruis fugitiuis ad ipsum magna Ecclesiæ altare suscepto, & priore congregato contra Nestorium Ephesi Concilio.

C A P. XXXIII.

HIS rebus confectis, scelus quoddam nefandum fortè fortuna in Ecclesia editum est. Nam cuiusdam præpotentis viri serui, genere Barbari, cum immanem heri sui feritatem experti, eam ferre non possent, ad Ecclesiam confugerunt, atque gladiis cincti, ad altare profiliunt. Rogati igitur, vt abirent, nullo modo obsequi volebant, sed sacris ministeriis obeundis erant impedimento. Quinetiam dies complures strictos tenebant gladios, paratiq̄ue erant ad quemque obtruncandum, qui illos adiret. Itaque vno clerico interfecto, altero vulnerato, ad extremum sibi ipsi necem consciuerunt. Vnde quidam eorum, qui aderant, dixit templi profanationem aliquid mali portendere, duosq̄ue Poëtæ cuiusdam veteris Senarios in eandem citauit sententiam.

Nam

*Nam sæpe signa talia dari solent
Cum sacra fœdum templa polluit scelus.*

Atque eum, qui ista dixerat, minimè fefellit opinio. Quippe & diuisionem populi, vt videtur, & authoris diuisionis abdicationem significauit. Nam non longo tempore interiecto, imperatoris mandato Episcopi ex locis omnibus Ephesum conueniunt: quo etiam Nestorius, statim post diem festum Paschatis cum magna populi multitudine contendit, multosque Episcopos ibi coactos reperit. Cyrillus autem episcopus Alexandriae, paulo post, circiter festum Pentecostes aduentat. Quinto die post Pentecosten, Iuuenalis etiam Hierosolymorum Episcopus eo accedit. Ac cum Ioannes Episcopus Antiochiæ videretur moram facere, ab Episcopis, qui iam aderant, controuersia in disputatione vocatur. Cyrillus Alexandrinus, quo Nestorii animum perturbaret (in eum namque infenso animo fuit) quibusdam disserendi prolusionibus vsus est. Cum autem multi Christum Deum esse confirmabant, tum Nestorius, ego, inquit, eum qui Menstruis spaciis hoc est bimestri & trimestri & ita deinceps humano more adoleuerit, Deum certe non appellauero: atque ob hanc causam mundus sum à sanguine vestro, & posthac ad vos profecto non veniam. Quæ cum dixisset, cum reliquis Episcopis, qui illius assentiebantur sententiæ, se coniunxit. Itaque Episcopi, qui aderant, in duas factiones diuidebantur. Qui autem cum Cyrillo in concilio erant, accersunt Nestorium. Ille non obtemperat, sed ad Ioannis Episcopi Antiochiæ aduentum causæ suæ disceptationem differt. Quare Cyrillus, & alii Episcopi, qui aderant, cum eo in concilio, vbi conciones Nestorii, quas de ea cōtrouersia apud populum recitauerat, sæpius perlegissent, ex illisq; iudicaret eum cōtra filium Dei impias blasphemias serio dixisse, Episcopatu abdicarunt. Quo facto, Episcopi, qui à Nestorio stabant, alio concilio separatim coacto, Cyrillum, & Memnonem Ephesi Episcopum simul abdicant. Haud diu post, Ioannes Episcopus Antiochiæ aduentat. Qui de rebus ibi gestis certior factus Cyrillo vtpote tumultus illius authori, quod ardore quodam animi incitatus, Nestorium tam cito abdicauerat,

cauerat, grauius succensuit. Cyrillus verò adiuncto sibi Iuuenalio, quo Ioannem uiscatur, eum quoque abdicat. His rebus sic tum perturbatis & confusis, Nestorius cum contentionis pestem latius in vulgus emanare intelligeret, pœnitentia adductus, Mariam Deiparam vocauit, sic elocutus: Dicatur Maria Deipara, & offensiones animorum fedentur. Verùm nemo illum pœnitentia adductum, hæc dixisse existimauit: & propterea adhuc etiam Oasin incolit, tum episcopatu priuatus, tum multatus exilio. Atque concilii id temporis Ephesi conuocati, hic exitus fuit. Hæ res gestæ sunt Basilio & Antiocho Coss. quarto Calend. Iulij. Ioannes Antiochiam reuersus, multis Episcopis in vnum congregatis Cyrillum, qui iam Alexandriam rediit, abdicat. Paulo post, depositis inimicitiis, & amicitia reconciliata, sedes episcopales, alter alteri restituerunt. Post abdicatum Nestorium, grauis tumultus in ecclesia Constantinopolitana excitatus fuit: quippe populus propter inanem & stultam, vti supra dixi, Nestorii doctrinam diuisus est. Clerici autem communibus suffragiis illi anathema (sic enim nos Christiani sententiam contra alicuius blasphemiae auctorem pronunciatam solemus appellare, quando eam perinde notam omnibus facimus, ac si in columella incisa in loco publico collocaretur) palam denunciarunt.

Quòd post amotum Nestorium, cum Proclum ad Episcopatum eius quidam prouehere voluissent, nonnulli Episcoporum Maximianum Constantinopolis Episcopum deligendum proponebant.

CAP. XXXIII.

Constantinopoli alia etiã de Episcopo deligendo orta est cõtrouersia. Nam multi Philippo, cuius iam dudum mentionem fecimus, plures autem Proclo suffragati sunt. Atq; Proclus certe priores tulisset, si non quidam qui multum auctoritate valerent, illi obstitissent: docuissentq; canonem ecclesiae vetare, Episcopum alicuius ciuitatis nominatum, ad alteram ciuitatem transferri. Quæ quidem sententia in medium prolata, itaq; se habere credita, populi animos pacatos tranquillosq; reddidit. Idcirco trimestri spatio post abdicationem Nestorij percurso, Maximianus episcopus designatur: vir monasticum
vita